

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 15-16 (112)

30

квітня

СУБОТА

1960 року

Ціна 15 коп.

Ми — комунізму юність і весна!

ПЕРШОТРАВЕНЬ КРОКУЄ ПО ЗЕМЛІ

Місто в цей день прокинулося значно раніше, ніж звичайно. І ніжна зелень каштанів, і блакить високого неба, і яскравість перших весняних квітів — все це особливо виразно, по-святковому нарядно відтінюється червоною барвою стягів і транспарантів. Вулиці і площі з раннього ранку повні мелодій дзвінких, радісних пісень, збудженого гомону, міді оркестрів.

У таку пору не можна бути самотнім, в такий час хочеться бути в самій гущі гомінкого людського моря, бо там, серед друзів, серед товаришів по праці й навчанню, всім єством, всією душею відчуваєш гордість за наш гордий, крилатий час, за наш великий талановитий народ-будівник. В таку пору щонайраніше виходиш з дому, щоб щиро, сердечно поздоровити з святом найближчих людей, потиснути руки друзям, поділитися з ними своєю радістю.

А радостей так багато!

Виконуються й перевиконуються грандіозні плани будівництва комунізму. Стають до ладу нові заводи і фабрики, шахти й електростанції, прорізують з краю в край нашу неосяжну землю нові залізничні й шосейні шляхи. Десятки, сотні тисяч людей вселяються в прекрасні квартири, світлі й чисті, як цей травневий ранок. В побут простих трудівників ще органічніше входить книга й газета, кіно й радіо.

Радісно з того, що наша радянська наука крок за кроком впевнено проникає в таємниці

природи, в простори космосу, в надра невичерпних багатств. Радісно з того, що нові досягнення здобувають література й мистецтво.

Радісно, що ми тепер не одні, що мільярд людства став на світлий шлях соціалізму. Наполеглива, послідовна боротьба Радянського уряду за мир у всьому світі, історичні візити великого посланця миру Микити Сергійовича Хрущова в країни Європи, Азії, Америки з вдячністю сприймаються чесними людьми всього світу. На всіх материках і континентах шириться рух прихильників миру, завдаючи удару за ударом по чорних планах агресорів.

Є нам з чого радіти. І ми горді своїми досягненнями, здобутими під мудрим проводом славної Ленінської партії комуністів. Це Комуністична партія провела наш народ крізь найтяжчі випробування до щастя й радості сьогодшніх днів, до життя, сповненого творчої праці й захоплюючих дерзаних. Це Комуністична партія, здійснюючи безсмертні заповіді великого Леніна, накреслила перспективи нашого майбуття.

У квітах і зелені крокує по землі Першотравень. І хочеться закінчити ці рядки хвилюючими словами нашого молодого поета:

Гей там, шикуйтесь у лави,
Мужньо плече у плече!
Наш Комунізму Травень
В праці, за Леніна справу,
Морем тече.

П. ХРОПКО.

Первомайское

С Первым Мая, сокурсницы
милые!
С Первым Мая, родной
институт!
Все студенты весеннего
Киева
На парад вместе с нами идут.
Мы вливаемся шумной
колонною
В нескончаемый этот поток
И шагаем дорогой зеленою —
Самой лучшей из мирных
дорог.
Принимай наши силы и
знания
И используй их смело,
страна,

Все свершенья, успехи,
дерзания.
Мы тебе посвящаем сполна!
И дела, и сердца
комсомольские,
Те, что песнею майской
полны,
И мечты молодые геройские
Нашей Родине посвящены!
...Песня грянула с новою
силою.
Это значит — студенты поют.
С Первым Мая, сокурсницы
милые!
С Первым Мая, родной
институт!
В. ТАТАЕВ.

Стипендії імені В. І. Леніна У Раді Міністрів СРСР

На ознаменування 90-річчя з дня народження великого засновника Радянської держави Володимира Ілліча Леніна Рада Міністрів Союзу РСР встановила для студентів вищих учбових закладів і аспірантів стипендії імені В. І. Леніна.

Для найбільш видатних студентів вищих учбових закладів встановлено 2200 стипендій по 800 карбованців на місяць і для найбільш видатних аспірантів 100 стипендій по 1100 карбованців на місяць кожна.

Рада Міністрів СРСР встановила, що призначення стипендій найбільш видатним студентам-відмінникам і аспірантам провадиться міністрами та керівниками відомств СРСР і союзних республік, у віданні яких перебувають вищі учбові заклади та науково-дослідні інститути, за поданням вчених рад вищих учбових закладів і науково-дослідних інститутів.

(ТАРС).

У НОВИХ УМОВАХ

Важливою складовою частиною партійної пропаганди є мережа партійної освіти. У нашому інституті, зокрема на фізико-математичному факультеті, вона складається з теоретичних семінарів по вивченню історії КПРС, політекономії і філософії та гуртків поточної політики.

У цьому році на факультеті працює три теоретичних семінари професорсько-викладовського складу: з історії КПРС (керівник П. Петришина), з марксистсько-ленінської філософії (керівник В. Готт). Лаборанти та адмінтехперсонал факультету навчаються в гуртку поточної політики (керівник М. Брегеда).

І теоретичні семінари, і гурток поточної політики укомплектовані в достатній мірі і працюють у відповідності з складеними планами.

Після опублікування Постанови ЦК КПРС «Про завдання партійної пропаганди в сучасних умовах» тематика роботи теоретичних семінарів була переглянута і уточнена в бік її наближення до соціалістичної

дійсності. Так, тематика теоретичного семінару з політекономії доповнена такими темами: «Дальше вдосконалення соціалістичних виробничих відносин», «Нові явища в сфері розподілу матеріальних благ при соціалізмі й комунізмі» тощо. Головна увага в роботі теоретичного семінару по вивченню історії КПРС приділяється вивченню післяжовтневого періоду. В роботі філософського семінару велика питома вага припадає на антирелігійні теми.

Значна увага в роботі теоретичних семінарів приділяється тому, щоб викладачі-учасники семінарів змогли виступати з підготовленими доповідями серед населення м. Києва та області. Члени семінару з політекономії А. Бугай, К. Янковський вже мають такі доповіді, з якими вони після незначної доробки зможуть виступити перед аудиторією.

Ті члени теоретичних семінарів, які акуратно відвідують заняття, беруть активну участь в обговоренні поставлених питань, і це дає їм велику користь.

На жаль, цього не можна сказати про всіх членів теоретичних семінарів. Є такі, які ні разу не були на засіданні семінару. Наприклад, жодного семінару з політекономії не відвідали Є. Сульженко, О. Міхеев.

Ще не всі викладачі залучені до роботи теоретичних семінарів, а дійової допомоги і контролю над роботою самостійно вивчаючими марксистсько-ленінську теорію у нас ще немає. Все це є недоліком нашої роботи.

Слід також частіше заслуговувати звіти на партбюро факультету про роботу викладачів над підвищенням свого ідейно-теоретичного рівня та про ту роботу, яка ведеться по лінії пропаганди ідей марксистсько-ленінзму.

Усунення зазначених недоліків значно поліпшить роботу мережі партійної освіти по вивченню марксистсько-ленінської теорії і дасть змогу підвищити ідейно-теоретичний рівень нашого професорсько-викладовського складу та адмінтехперсоналу.

М. СУГОНЯКО.

Материнська школа

Новою формою пропаганди педагогічних знань серед населення є материнська школа, де молоді матері одержують знання з багатьох питань виховання дітей у сім'ї. Недавно таку школу було відкрито в Залізничному районі міста Києва.

Активну участь у роботі школи беруть студенти 3 курсу дошкільного відділу: Гиренко, Васильчук, Богущ, Ковальчук, Артемчук, Костира. Разом з завідуючою 59 дитячого садка ці студенти створили лекторську групу, яка і

буде керувати материнською школою. Керівником групи обрано студентку Гиренко, яка на першому занятті, що відбулося шостого квітня, прочитала лекцію на тему «Іграшка-саморобка та її значення в розвитку дитини», а студентка Васильчук показала батькам, як виготовляти різні іграшки.

До занять була організована виставка різних іграшок-саморобок, виготовлених студентами дошкільного відділу під час практичних занять.

Батьки були дуже

задоволені лекцією і з задоволенням виготовляли іграшки з паперу. Деякі батьки вперше побачили, як з простого шматочка паперу можна виготовити цікаву іграшку, яка захоплює дитину, сприяє розвитку її творчості, зосередженості, витримки.

На наступних заняттях, які проводитимуться один раз на місяць, будуть прочитані лекції: «Що читати і розповідати дошкільникам», «Виховання у дітей чесності і правдивості», «Підготовка дітей до школи» та ін-

ші. Всі лекції будуть супроводжуватись практичним показом та ілюстраціями.

Така участь студентів у лекторських групах приносить велику користь справі кращого виховання молодого покоління і разом з тим є справжньою школою набуття практичних навичок і вмінь у педагогічній роботі. Всі студенти старших курсів повинні брати активну участь у розповсюдженні педагогічних знань серед широких мас населення.

О. ЛЕЩЕНКО.

Відзначено грамотами

15—16 квітня в КДУ ім. Шевченка відбувалася наукова студентська конференція, присвячена 90-річчю з дня народження В. І. Леніна.

У роботі конференції взяли участь студенти Московського, Львівського, Одеського, Чернівецького, Тбіліського, Ризького університетів, а також нашого інституту. На пленарному засіданні після конференції всі гості були нагороджені грамотами. За роботи, прочитані на науковій студентській конференції Київського університету, грамотами були нагороджені і студенти нашого інституту — Н. Івануць і С. Бондаренко (IV курс мовно-літературного факультету) за роботу «Лексика Хмельницького літопису».

Нагороджено грамотою також Л. Раєвську, студентку III курсу російського відділу, яка виступила з темою «Мовні засоби гумору в маленьких оповіданнях А. П. Чехова». Ця робота винесена й на міжвузівську студентську наукову конференцію.

Наш кор.

У одному з кабінетів кафедри фізики. Студенти за роботою. Аналіз сплавів при допомозі стилоскопа.

ДЕ МОЖНА ПРАЦЮВАТИ

Кабінет літератури по кількості книжок і книговидач у нашому інституті займає друге місце після кабінету історії КПРС.

За перше півріччя 1959—1960 навчального року його відвідало 8829 читачів. Особливий наплив читачів спостерігається під час екзаменаційних сесій. Майже кожний студент в цей час переглядає по 15—20 примірників різних книжок. Інтенсивно працює кабінет і в міжсесійний період. Тут поряд з студентами стаціонару частими відвідувачами кабінету є студенти-заочники, особливо в ті дні, коли працює консультант. Останнім часом активно відвідують його студенти випускних курсів, а також студенти IV і III курсів мовно-літературного факультету. Менше працюють тут студенти других і зовсім мало — студенти перших курсів.

У кабінеті ведеться велика бібліографічна робота. Адже виписати на окремі карточки потрібні статті з газет та з 14 назв журналів не так просто.

Незважаючи на те, що в кабінеті близько 4000 книжок, в деяких з них відчувається гостра потреба. Так, у кабінеті відсутні такі книжки, як «Марко Вовчок в критиці», «Андрій Малишко» Л. Коваленка, збірка оповідань Б. Грінченка «Без хліба» та ін., бо бібліотека чомусь придбала їх лише по одному примірнику і той знаходиться в фундаментальних фондах. Більш інтенсивно і своєчасно забезпечувати кабінет новою літературою — така наша вимога до бібліотеки.

С. ЛОЗИНСЬКИЙ,
ст. лаборант.

Вивчають трактор

Мине кілька років навчання і вони будуть викладати політехнічні дисципліни

у школах. А поки що треба самому набути відповідних знань. На фото:

студенти інженерно-педагогічного факультету вивчають трактор.

5 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПРЕСИ

НАША ГАЗЕТА

У нашому інституті на кожному факультеті створені стінні газети, а також сатиричні додатки до них. Вони спрямовані на те, щоб висвітлювати партійне, комсомольське і профспілкове життя, допомагати академічним групам у підвищенні успішності і поліпшенні трудової і навчальної дисципліни студентів.

Наша факультетська газета «Радянський педагог» існує не перший рік. Її редколегію, яка складається виключно із студентів, очолює викладач О. Мішина.

На відміну від інших стіннівок, які виходять тільки до знаменних дат, наша газета має певну періодичність — вона виходить двічі на місяць.

«Радянський педагог» — справді студентський орган. Переважна більшість матеріалів, які вона вміщує на своїх сторінках, відбивають різноманітні форми навчання і громадської роботи нашої молоді. Особливо активно працюють члени редколегії К. Жук,

Р. Бас, Л. Височина, М. Гільченко.

Разом з тим у роботі нашої редколегії є і багато недоліків, які не завжди ми можемо ліквідувати власними зусиллями. Наприклад, деякі матеріали, особливо вірші, не завжди вдали, тому що наші початківці не одержують постійної допомоги від літературної студії та інститутської багатотиражки.

Крім того, потрібно, щоб викладачі української мови та літератури у якійсь мірі контролювали мовно-літературне оформлення газети. При цій умові вона виходитиме з меншою кількістю помилок.

Як газеті, так і її сатиричним додаткам слід більше уваги приділяти матеріалам, в яких дається критичний аналіз подій з життя факультету.

Хотілось би порадити комсомольському бюро факультету більш широко використовувати друковане слово для боротьби з прогульниками, ледарями, які заважають нашому рухові вперед.

В. ФІЛОНЕНКО.

На фото: редактор стінної газети «Радянський педагог» О. Мішина готує черговий номер до випуску.

Студенти-викладачі

Закінчився трудовий день. Можна б і відпочити. Але багато молодих робітників прямують у класи, де проходить навчання. Тут, безпосередньо на заводі, тричі на тиждень відбуваються заняття курсів по підготовці робітників до складання вступних екзаменів у вищі учбові заклади.

Важливо відзначити, що викладачами на курсах працюють студенти Київського педагогічного інституту ім. Горького. Це, в основному, представники мов-

но-літературного (М. Мельник, А. Мамалига) і фізико-математичного (С. Атаманенко, В. Іваніцький, З. Іванова, Ю. Мальований, О. Перельман) факультетів. Всі вони багато часу й уваги приділяють підготовці молодих робітників до вступу у вузи.

Напередодні всенародного свята 1 Травня молоді орденоносного «Трансигналу» гаряче дякує своїм учителям за турботи і знання.

ГРУПА РОБІТНИКІВ.

На фото: майстер електроцеху М. Черевко допомагає студентці В. Лінню у випробуванні розподільючих точок двигуна.

На практиці у підшефних

На протязі квітня студенти фізики IV курсу освоюють авторемонтне виробництво, працюючи разом з робітниками в основних цехах першого авторемзаводу м. Києва: моторному, монтажному, розбірному та ін.

Ця практика розширить коло практичних знань у галузі техніки і дозволить удосконалити практичні навички в роботі, які необхідні майбутньому вчителю фізики і основ виробництва.

На заводі нас прийняли добре. Позналилися з виробництвом, а також з правилами техніки безпеки, розподілили по цехах і робочих місцях.

З перших же днів студенти активно взялися за роботу. Деякі з них, як В. Шабаров, М. Солдатенко, П. Возний, виявили бажання працювати робітниками заводу на протязі всієї практики, і тепер вони зара-

ховані в робітничі бригади, допомагають заводі у виконанні виробничого плану.

Інженерно-технічні працівники, а також і рядові робітники уважно ставляться до студентів, надають їм велику допомогу в освоєнні технології ремонту автомашини і її побудови.

Найбільш заслуженою повагою серед студентів користуються майстри цехів М. Піддубний, Г. Самойленко, Х. Подольський, С. Новицький, а також робітники В. Сербинюк, О. Бакунович, Л. Ясиненко, І. Пащенко, які з задоволенням передають свій досвід майбутнім учителям політехнічної школи.

Практика наближається до кінця. Звичайно, мало відведено на неї часу, але й за такий короткий період студенти одержали чимало цікавих, потрібних знань.

О. МІХЄЄВ,

Коли поруч друзі

Є на нашому курсі хороший товариш — Шістка Іван. Вдумливий, роботящий хлопець, старанний до навчання і уважний до своїх товаришів. На самому початку навчання в інституті важко ще сказати що-небудь про тих, з ким доведеться вчитися за однією партою протягом п'яти років, але Іван чимсь зумів привернути до себе загальну увагу. Признатися, мені одразу кинувся у вічі його спокійний, вдумливий погляд сірих розумних очей, і я, як і всі першокласники, вирішив: Іван буде хорошим товаришем. І дійсно, він став одним із кращих студентів у нас на українському відділі.

Та ось трапилося нещастя — Іван тяжко захворів і змушений був лягти в лікарню. Хвороба, а потім викликана нею ускладнення на довгий час прикували його до ліжка. Невеселим був настрій хлопця: захворіти,

та ще й на I курсі, коли хочеться вчитися і вчитися — перспектива невесела. Та й матері старенькій треба допомогти... А потім — заліки, екзамени — що з ними робити?..

Але друзі не залишили свого товариша в біді. Вони часто відвідували його, розповідали про новини в інституті, про лекції, про своє життя і турботи, не давали йому підпасти духом. Хвороба ускладнилась, і Ваню забрали на лікування в поліклініку ім. Стражеска. Проте і тут товариші не покинули його, старалися допомогти чим тільки могли.

Прийшла весна, потеплішало надворі. Всі наші хлопці поїхали у село Вані, щоб допомогти його старенькій матері. Одні обкопували сад, інші виорали і частково засадили картоплею город. Щирою подякою відповіла старенька справжнім друзям свого сина.

Хто ж ці щирі друзі Шістки Івана? Це — В. Мемрук, Н. Булуй, В. Дорохов, П. Ігнатенко, Н. Черкаська. Та що друзі, весь український відділ з тривогою і співчуттям слідкує за здоров'ям нашого дорогого товариша.

Ми дуже вдячні за допомогу і співчуття до нашого хворого друга нашим викладачам М. Ананенку і Ф. Гріму, які від щирого серця, не шкодуючи своїх сил і часу, турбувалися про нього і допомагали йому. Глибока подяка вам за це від усіх студентів I-го курсу українського відділу.

Поздоровляємо тебе, друже, з наступаючим святом — днем 1-го Травня і бажаємо тобі великого щастя, швидкого одужання, а головне — не падати духом! Ми чекаємо твого повернення в наш колектив.

Л. ПОВІДАШ.

У МОЛОДІ РОКИ

Михайлові Шолохову не було й двадцяти років, коли він закінчив роботу над першим томом всевітньовідомого «Тихого Дону».

У двадцять чотири роки Микола Щорс командував дивізією.

Шістнадцятирічний комсомолец Олег Кошовий у роки Великої Вітчизняної війни очолював героїчну «Молоду гвардію».

Коли М. І. Лобачевському сповнився 21 рік, він став помічником професора, а в 23 роки був професором.

Аркадій Гайдар у 17 років командував полком Червоної Армії.

Сергієві Маргелю було трохи більше 20 років, коли він закінчив складні математичні дослідження, що принесли йому світову славу.

У 26 років Макар Мазай встановив новий світовий рекорд зйому сталі з квадратного метра поду печі.

А що вже ти встиг зробити в житті? Пиши нам.

Допомога школі

Понад п'ять років 139 школа м. Києва має пришкольну ділянку на території педагогічного інституту. Площа ділянки — близько півтора гектара. На практичних заняттях з ботаніки учні набувають там навичок посадки, догляду за рослинами, вивчають нові способи вирощування дерев, різновидності добрив. Треба відзначити, що ґрунт на ділянці в основному глинистий, неродючий, а тому врожаї поки що невисокі.

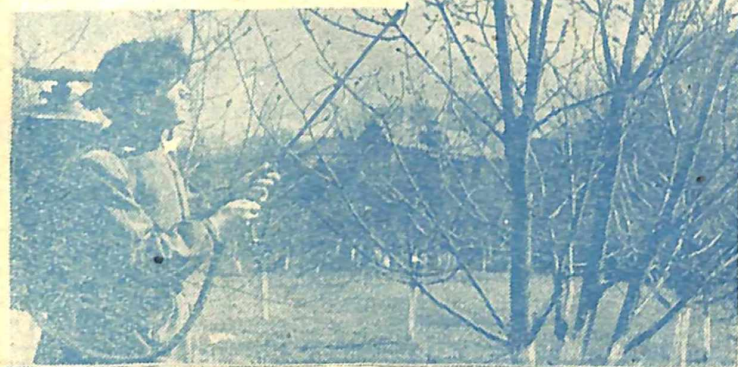
Незважаючи на дещо несприятливі умови роботи, учні школи разом з учителями прова-

дять цікаві експерименти над рослинами. Це сприяє поглибленому вивченню програмного матеріалу, виховує у дітей любов до праці і рідної природи.

У практичній роботі школи чималу допомогу подає нам старший викладач інституту М. Приходько, який чуйно ставиться до наших потреб, радить, як спланувати ділянки, запровадити десятипільну сівозміну. Крім того, Інститут надає нам посадковий матеріал: плодів дерева, розсаду овочів, виділяє працівників для щеплення плодівих дерев.

Т. ПОЛУШКИНА,
вчителька.

Студент В. Жайворонок оприскує плодів дерева на пришкольній ділянці.

НАРИС

ДРУЖБА

Неспокійні карі оченята дівчини дивилися неспокійно з-під чорних дугастих брів, коли лектор на першій лекції в порядку знайомства назвав її ім'я.

— З Чехословаччини, з Празі, — відповіла з відтінком своєї мови і від того ще більше зашарілась, лухнасті щічки налились рум'янцем.

Невисока, з коротенькими косичками чорного волосся, в яке вплелися білі банти, вона здавалася школяркою.

...Так було майже п'ять років тому, коли Маша Кремлова прибула до Києва, щоб вчитися на педагога. Юні українці зустріли її тепло, як подругу. Допомогли Маші швидко оволодіти українською мовою, училися разом.

А у вільний час... Де дівчата-друзі — там завжди дзвенить пісня, ніжна, хвилююча.

І ось Маша насмілилася заспівати чеську пісню. Дівчатам сподобалось. Вони підхопили мелодію, ще не зовсім розуміючи змісту слів.

— А ти хороше помагаєш, — по-дівоному весело прошебетала Лиходій Люба до жвавої, з блискучими швидкими очима Раї Мазур.

— А Лариса, ніби чешка, співає, — заявила про чорнокошу невеличку Фаліську круглолида, з привітно-закрученим волоссям Неводнича Маруся.

Згодом дівчата співали і чеські та словацькі пісні, як українські й російські.

Ярослав Міндак, високий, широкоплечий юнак, однокурсник, підбирав мелодію. Ох, як скоряється його рукам баян! Заслухаєшся.

— А що, дівчата, як на сцені разом виступимо?..

— Скажеш таке. Щоб сміху

набралось, — обізвалась струнка, з чорно-русим розпущеним пишним волоссям подруга Маші, однокурсниця Катя Голик.

Та Ярослав не втихав:

— Знаю, скромність прикрашає людину. Але хороший секстет можна створити.

— Оце нам?

— А що ж? Солісти з вас були б неабиякі, так соромиться. Завтра репетиція. Та дивіться, дівчата, щоб і Маша з вами була.

Дівчата вчилися, але про пісні не забували. Їх репертуар усе збільшувався. І ось факультетський вечір. Трохи боязко вийшли вони на сцену переповненого студентами залу. Стали півколом, ніби вінок з живих квітів сплели. Хвилювались...

Та коли впевнено пройшовся по клавішах баяна Ярослав, мелодія підбадьорила дівчат. Зал притих... Ліне українська народна пісня «На поточку праги», її змінює чеська «Білі маргаритки»...

Бурхливі оплески кличуть знову й знову на сцену юних співачок.

Самодіяльний секстет «Друж-

ба» завоював загальні симпатії в інституті.

Дівчата виступали в школах міста, у школах-інтернатах, на заводах, в колгоспах.

І всюди полонили серця душевністю, мелодійністю.

Радо зустріли дівчата запрошення взяти участь в обласному огляді самодіяльності. І вони завоювали друге місце. Потім виступали по Київському телебаченню...

Вчилися і співали, прославляючи щасливу юність.

...І ось... остання лекція... Минає п'ятий, останній студентський навчальний рік. Викладач говорить про самотніну працю, яка чекає юних педагогів, про дружбу, любов...

— Сумно вірити, що скоро доведеться залишати величезний Київ, дорогих друзів... І разом з тим радісно мріється про перші уроки.

— Дівчата! Будемо писати щодня листи!..

Надходять останні, державні екзамени. А там... прощай, коханий інститут... як юність рідний...

Славне ім'я носить наш інститут — ім'я Максима Горького. Чудові слова говорив Олексій Максимович своєму синові: хороша та людина, що залишає за собою все прекрасне.

Дівчата залишають інститут. Та довго в пам'яті студентів і викладачів дзвенітимуть мелодійні пісні братніх слов'янських народів, виконувани секстетом, який вони створили.

Щасливої дороги, дружби, щастя вам, подруги!..

А Слава вже підійшов і розтяг міхи баяна. І Маша Кремлова, обнявши руками подруг, почала схвилювано-мило:

Обравши свій путь, — Ти не забудь Дружби студентських літ.

І юні українки дружно підтримали її, як і вперше, п'ять років тому...

Ст. П. ІГНАТЕНКО,
О. БОРОВКО.

Бій за лінією фронту

В січні 1942 року наш полк зайняв позицію на підступах до міста Рузи Московської області. В тридцятиградусні морози бійці несли бойову вахту, готуючись до штурму ворожого опорного пункту. Німецьке командування прикладало всі зусилля, щоб затримати наступ наших частин і врятувати від повного розгрому відступаючі в Можайському напрямі частини СС.

До міста Рузи підтягувались резерви фашистської піхоти, танків і артилерії. Кожен будинок був перетворений ними в опорний пункт. Гуркіт моторів, ляски металу у ворожому таборі, викрики фашистських офіцерів доносились до наших позицій. Розвідники доповіли, що до міста рухається колона піхоти.

Ворог готувався до контратаки. Треба було будь-що зірвати задум ворога. Наш підрозділ одержав складне бойове завдання: пробратись в тил ворога і раптовим вогнем знищити ворожу колону, не допустивши її до міста.

Озброївшись мінометами, кулеметами, гранатометами, бійці в білих халатах, на лижах рушили до оборони німців. Раптом злетіла ракета — бійці, як один, залягли. Вперед! — передавалась команда, і бійці знову рушили. Кілька ракет знову освітили снігові простори, затріщали кулемети.

Очевидно, нас помітили, — подумав командир і дав наказ розгорнутись в бойовий порядок. — Повзком вперед!

Кожен боець розумів серйозність завдання. Адже операція послабить оборону ворога і забезпечить успішний бій за місто.

Освітлювальна ракета з шипінням піднялась у повітря, а потім знову настала темрява і тиша. Тягнути за собою волокуші, на яких були міномети, кулемети та набої, ми наближались до кулеметного гнізда. За наказом командира сержант Аноніков без жодного пострілу «зняв» кулеметника.

Вперед! Знову стали на лижі, — тепер вже в тилу німецької оборони.

Хальт! Пароль! — почувся хриплий голос німця. Колона залягла, а сержант Аноніков, що володів німецькою мовою, замість відповіді, видався і запитав вартівника, де штаб. Німець прийняв його за свого. Кілька вправних рухів і вартівний, що стояв біля гармати, був знятий.

Через кілька хвилин всі окопались в снігу, створивши оборону. Чекаємо. Кругом тиша. Може пройшла колона? Стали вивчати сліди по дорозі. Ні, не пройшла. Почувся шум і команди німецькою мовою.

Ось колона витяглась перед нами. Раптовий залп вогню із кулеметів, мінометів. Німці кинулись в сторону від дороги, але і там кулеметний вогонь знаходив їх. Частина німців повернула назад. Бій тривав.

Вранці німці кинули проти нас взвод солдат із міста. Тепер ми опинилися між двома вогнями. Дійшло до рукопашної. Ми відбирали в убитих німців набої і зброю, продовжуючи бій протягом всього дня. Завдання виконано. Вночі з пораненими на волокушах ми повернулись в місто, яке було взяте нашим з'єднанням.

М. РЯБУХІН.

Підтягніться, хлопці!

14 квітня мені довелося судити матчову зустріч з легкої атлетики між студентами нашого та інженерно-будівельного інститутів. Хочу поділитися враженнями від цієї зустрічі.

Наших дівчат є за що похвалити, адже вони перемогли своїх супротивниць з рахунком 46:31. Найбільше очок нашої команди принесла студентка Г. Костюченко. Їй не було рівних ні в метанні диска і списа, ні в штовханні ядра.

С. Чуприна зайняла 1 місце з бігу на 100 м., а Л. Себало — на 400 м., Н. Норко перемогла у стрибках у висоту. Як суддя, я з задоволенням спостерігав за цією здібною спортсменкою. Не знаю, може б для жінок народився в той день рекордний стрибок і в довжину, але Ніну весь час хтось там смішив і вона так і не змогла зібрати свою силу і волю для вирішального стрибка. Більше серйозності, рішучості, Ніно! Ніякий рекорд не зможе встояти тоді перед твоїм нестримним бажанням побити його! Цього я хочу побажати всім нашим дівчатам-спортсменкам.

Що можна сказати про чоловічу команду? Нічого втішного. Вона програла з рахунком 28,5:56,6. Прикро, що хлопці втратили навіть ті очки, які здобули наші дівчата. Таким чином, команда педінституту програла з рахунком 74,5:87,6. Звичайно, не всі хлопці винні в цьому. І. Трухін і О. Ромась показали найкращий результат із стрибків у висоту. Перевершено старий рекорд інституту з потрібного стрибка — зараз він рівний 13 м. 4 см. Автор його — студент О. Василенко. До речі, він з кожним разом стрибає все далі й далі. Не скажу, чи довго це може продовжуватися, але Василенку треба приділити більше уваги цьому виду спорту.

Причину нашої поразки хай знайдуть тренери і самі спортсмени. Правда, ця зустріч була першим змаганням у цьому році і, може, тому наші хлопці виступали, як гусенята, що в пір'я не вбилися. Будемо сподіватись, що вони зроблять вірні висновки з цих змагань і з часом виступатимуть, як справжні гуси-лебеді.

В. НОВОСІЛЬСЬКИЙ,
суддя змагань.

Готуймося до спартакіади

Що принесе нам спартакіада Міністерства освіти УРСР, яка розпочнеться 8 липня 1960 р. у м. Харкові? Це питання вже тепер хвилює спортивну громадськість інституту. На це є важливі підстави.

На останній спартакіаді в 1955 р. спортсмени нашого інституту вперше програли загальний приз тому, що несерйозно поставилися до тренувань з окремих видів спорту.

У цьому році треба вийти переможцями спартакіади. Для цього необхідно посилено готуватися до змагань.

Кафедра фізичного виховання разом із спортивним клубом намітили план підготовки збірних команд, проводять збори на факультетах і відділах, готуючи там учасників майбутніх зустрічей у Харкові. Більшість студентів активно готуються до цього, підвищують свою спортивну майстерність, не забуваючи разом з тим і про навчання (В. Маматов, В. Лушпій, В. Криволапов, І. Харченко, А. Сьомик, М. Солдатенко). На

жаль, є серед спортсменів і такі, що люблять перемоги в боротьбі із слабкими «суперниками». До них належать Н. Войнолович, Р. Андрієвська, В. Володимиров, Винниченко та інші. Такий підхід до справи тільки заспокоює, не дає можливості росту спортивних досягнень.

В інституті є багато спортсменів-розрядників, які залишили спорт або відвідувати заняття у секціях від випадку до випадку. Про високі спортивні досягнення цим товаришам доводиться тільки мріяти. Відомо, що однією мрією досягти можна небагато — треба працювати над собою, не заспокоюватися на досягнутому.

Часу залишилось небагато. Необхідно кожному спортсменові так організувати свій час, щоб його вистачало на навчання і на спорт.

Друзі! Готуймося до змагань, прикладемо всіх зусиль до того, щоб приз спартакіади Міністерства освіти УРСР знову був у нашому інституті!

Л. ФІЛІПОВА.

З народного гумору

ВІДПОВІЛА...

Якось дід пиріг купив.
Ів — і стало гірко,
Бо прилипла до зубів
Смалена ганчірка.

І говорить він старій,
Тій, що продавала:
— Ти ганчірок не жалій,
Чом кладеш так мало?
— Мало? — каже та, —
не гріх...

За дрібненьку суму
Що ж ти думав, що в пиріг
Піджака я всуну?

Необережний вислів

Всюдисущий наш Петрусь
Раз почув від брата,
Що за ним «стрілять» чомусь
Почали дівчата.
Налякався він в ту мить:

— Тьху, нечиста сила!
Треба брата захистити,
Щоб, бува, не вбили.

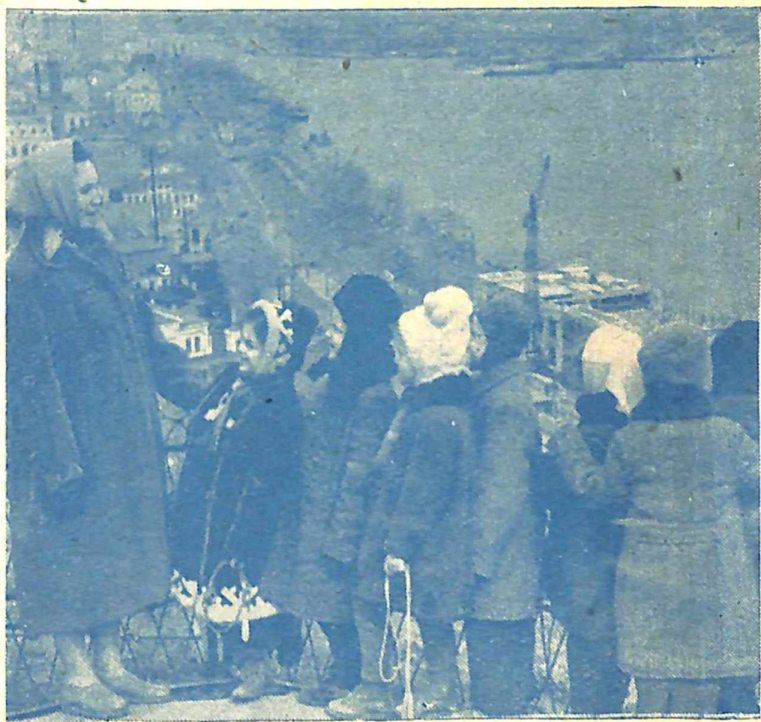
І. ПОЛІЩУК.

Не падає духом

Мчав, горлав, упав між шпал.
В черзі з кимсь побився,
А добрався на вокзал, —
Все одно спізнився.
Хека... Мокра уся спина,
Та він бадьориться:
— Добре, що на дві хвилини
А міг би ж на тридцять.

Хитрий хлопець

— Мамо, дайте мені горіхів
— Добре, візьми собі повну
жменю.
— Аж повну жменю? То ви
мамо, дайте самі, бо ваша жме-
ня більша.

Рідний Київ, Дніпро! Не вперше приводить на Володимирську гірку юних киян вихователька дитячого садка Г. Логвина, у минулому студентка нашого інституту.

Фото М. Шуряка.

Як дехто ставиться до самообслуговування

Признався

— Чому ти йдеш у профілакторій? Ти ж здоровий!
— Де там здоровий! Нерви...
— І ти думаєш, що там їх вилікуєш?
— Вилікую! Там, кажуть, самообслуговування нема...

Солідарність ледарів

— Петре, ти сьогодні залишишся після лекцій прибирати!
— А чому не Іван?
— Іване, сьогодні ти залишишся...
— А чому не Петро?

— Петре й Іване! Сьогодні ви обидва чергові.
— Петро і Іван (разом): — А чому не Грицько і Микола?

Знайшла вихід

Студентка закінчила прибирати, — іде сходами вниз. Раптом... лежить папір. Звідки? Хто кинув? Оглядається, сердешна, навкруги, не знає, що робити. І раптом: — Та це ж не мій папір! Я прибирала на третьому... Весело усміхнувшись, пішла далі.

Г. ПРИХОДЬКО.

ПРО ВСЕ ПОТРОХУ

НАОЧНЕ ВИХОВАННЯ. В Чикаго (США) введено у дію новий вид покарання власників автомашин та шоферів, які порушують правила руху. Порушник має протягом тижня працювати санітаром в автообілі «швидкої допомоги». Ця робота дає йому можливість наочно ознайомитися з наслідками необережної їзди.

ВІДДЯЧИВ. В Нью-Йорку вийшов новий великий довідник про різновиди метеликів, які зустрічаються на американському континенті. Книзі передусє така присвята: «Моему достойному колезі Б., без сумлінної допомоги якого ця праця вийшла б багато років тому».

КОНКУРС ДРУКАРОК. У Відні (Австрія) відбувся всесвітній конкурс друкарок, в якому взяла участь представниця 23 країн. Світовою чемпіонкою із швидкості друкування на машинці стала Лора Альт (Західна Німеччина), її швидкість — 600 знаків на хвилину. На кожну сторінку тексту вона витратила 2,5 хвилини.

«СПРАВЕДЛИВА» ОБРАЗА. Недавно на одному з урочистих прийомів правитель Іспанії генерал Франко, зупинившись у своєму виступі на економічних «досягненнях» країни, сказав між іншим: «Протягом 22-х

років ми дістаємо допомогу лише від всевишнього!».

Газета «Нью-Йорк Таймс» цілком слушно запитує: «А куди ж ідуть сотні мільйонів доларів, які Франко одержує від США?».

ВИНАХІД В ОЩАДКАСІ. В Манхеттені (Нью-Йорк) у вестибюлі однієї з ошадних кас з метою завербування нових вкладників щодня влаштовується повний спектакль театру-вар'єте; програма міняється кожного тижня.

«ПІДБІР» КАДРІВ. Чанкайшистська кліка на Тайвані на додаток до всіх інших криз переживає нестачу й дипломатичних кадрів. Тому «підбір» дипломатів проходить тут за досить дивними принципами. Якійсь Шен Дан-жуан був призначений послом в Іспанію тільки тому, що його ім'я звучить як Дон-Жуан і він вмів добре танцювати танго.

ВТІШИВ... Генеральний прокурор Федеративної Республіки Німеччини доктор Бауер з приводу численних хуліганських бешкетів зробив таку заяву: «Дійсно, в деяких кварталах наших міст можна пересуватися лише із зброєю в руках! Це не найстрашніше. Автомобільний транспорт приносить значно більше жертв, ніж вбивці з ножами та кастетами».

РЕЗОННИЙ ВИСНОВОК. Після страшної спеки минулого літа один американський пастор прибив до дверей своєї церкви такий напис: «Зараз, коли ви вже уявляєте собі, що таке пекельна спека, чи лишилося ще бажання потрапити туди?».

АВТОРИТЕТНА ВІДПОВІДЬ. Місцеві шкільні управління багатьох англійських міст звернулися із скаргою до міністерства освіти. Справа в тому, що шкільні партії дуже вузькі і це негативно впливає на фізичний розвиток учнів. Міністерство відповіло: школи мають слідувати, щоб учні не гладшали, отже, щоб вони менше їли...

ЧИТАВ НЕ ПОСПІШАЮЧИ. Один читач вашінгтонської міської бібліотеки щойно повернув назад книжку, взятую в 1908 році.

ГАЗЕТАРСЬКІ НОВИНИ. Останнім часом в Парижі якийсь Орельєн Шолл видавав газету, друковану на резині, — спеціально для читання в ванні.

КРАЩЕ ПІЗНО... В Токіо вперше перенумеровують будинки. Досі в цьому місті, одному з найбільших у світі, існували тільки назви вулиць.

Редактор О. КАРДАШ.